

Päiväys
5.7.2022

Diaarinumero
1348/03.04.04.04.19/2019

JULKINEN KUULUTUS

Vaasan hallinto-oikeuden päätös ympäristönsuojelulain mukaisessa valitusasiassa

Kuulutuksen julkaisupäivä Vaasan hallinto-oikeuden verkkosivuilla

5.7.2022

Päätöksen tiedoksisaantipäivä

Hallintolain 62 a §:n 3 momentin mukaan päätöksen tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen seitsemäntenä päivänä julkaisemisajankohdasta.

Päätöksen tiedoksisaantipäivä on **12.7.2022**.

Asia

Vaasan hallinto-oikeuden päätös 5.7.2022 nro 803/2022, valitus ympäristölupa-asiassa, turvetuotantoalueen ympäristöluvan muuttaminen vesienkäsittelyä koskevien lupamääräysten 1–3 osalta, Kouvola.

Luvan hakija

Neova Oy (entinen Vapo Oy)

Kuulutuksen ja päätösasiakirjan nähtävilläpito

Tämä kuulutus ja päätösasiakirja pidetään nähtävillä **5.7.2022 – 11.8.2022**

Vaasan hallinto-oikeuden verkkosivuilla osoitteessa:

<https://oikeus.fi/hallinto-oikeudet/vaasanhallinto-oikeus/fi/index/hallinto-oikeudenkuulutukset/paatoskuulutukset.html>

Muutoksenhakuohjeet

Ohjeet valituksen tekemiseen löytyvät kuulutetun päätöksen muutoksenhakua koskevasta osasta sekä siihen liitetystä valitusosoituksesta. Valitusaika päättyy **11.8.2022**.

05.07.2022

Dnro 1348/03.04.04.04.19/2019

Asia Valitus ympäristölupa-asiassa

Muutoksenhakija Suomen luonnonsuojeluliiton Kymenlaakson piiri ry

Luvan hakija Neova Oy (entinen Vapo Oy)

Asian aikaisemmat vaiheet

Etelä-Suomen aluehallintovirasto on 12.6.2012 antamallaan päätöksellä nro 136/2012/2 myöntänyt ympäristöluvan Haukkasuon turvetuotantoalueen laajennusosan (76,0 ha) turvetuotantoon sekä tarkistanut Haukkasuon turvetuotantoalueen toistaiseksi voimassa olevan Itä-Suomen ympäristölupaviraston 23.1.2003 antaman ympäristölupapäätöksen nro 4/03/2 lupamääräykset. Tarkistetut lupamääräykset ovat korvanneet aikaisemmat lupamääräykset kokonaisuudessaan ja ne koskevat myös laajennusosaa. Päätös 136/2012/2 sisältää lupamääräykset 1–17, joista lupamääräykset 3 ja 13 kuuluvat seuraavasti:

3. Ympärivuotisen vesien kemiallisen käsittelyn mahdollistava laitos on toteutettava ja otettava käyttöön 31.12.2012 mennessä ja ennen kuin toiminta laajennusalueella aloitetaan. Laitosta koskeva suunnitelma on toimitettava Kaakkois-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö ja luonnonvarat -vastuualueelle ja Kouvolan kaupungin ympäristönsuojeluviranomaiselle tiedoksi 15.7.2012 mennessä ja sen valmistumisesta on ilmoitettava em. viranomaisille ennen käyttöönottoa. Kemiallisen käsittelyn puhdistustehon keskiarvon mahdolliset toimintahäiriöiden aikaiset päästöt mukaan lukien on oltava eri parametrien osalta vähintään seuraava:

	1.4.–30.11.	Muu aika
	%	%
COD _{Mn}	80	50*
Kiintoaine	50	30*

Kokonaisfosfori	80	70*
Kokonaistyyppi	30	-

* tavoitearvoja

13. Käyttö- ja päästötarkkailu on toteutettava tämän päätöksen liitteenä 3 olevan suunnitelman mukaisesti.

Tarkkailusuunnitelmaa voidaan tarkentaa Kaakkois-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen hyväksymällä tavalla edellyttäen, että muutokset eivät heikennä tulosten luotettavuutta tai tarkkailun luotettavuutta.

Käyttö- ja päästötarkkailusuunnitelma sisältää muun ohella seuraavaa:

Vesiin johdettavien päästöjen tarkkailu

Virtaama mitataan jatkuvatoimisesti ympäri vuoden. Vesinäytteet otetaan laskuojaan johdettavista vesistä ennen kemikalointiasemaa ja sen jälkeen. Vesinäytteet otetaan 1.4–31.12. kahden viikon välein ja 1.1–31.3. kuukauden välein. Kevättulvan aikaan (pääsääntöisesti 15.4–15.5.) näytteet otetaan kerran viikossa. Näytteistä määritetään alla mainittu analyysivalikoima.

kiintoaine
 COD_{Mn}
 kok P
 kok N
 pH
 NH₄-N
 PO₄-P (suod.)
 Fe

Kaakkois-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on 5.6.2018 antamassaan hallintopakkoapäätöksessä määrännyt päävelvoitteena Vapo Oy:n laittamaan 30.10.2018 mennessä vireille Etelä-Suomen aluehallintovirastossa ympäristöluvan muuttamista koskevan lupahakemuksen. Päätöksen mukaan ympäristöluvan lupamääräysten muuttamista on haettava erityisesti vesienkäsittelyä koskevien lupamääräysten osalta.

Vapo Oy on 30.10.2018 aluehallintovirastoon saapuneessa hakemuksessaan hakenut auma-alueineen 111,0 hehtaarin suuruisen Haukkasuon turvetuotantoalueen voimassa olevan ympäristölupapäätöksen nro 136/2012/2 vesienkäsittelyä koskevien lupamääräysten 1–3 muuttamista.

Päätös, josta valitetaan

Etelä-Suomen aluehallintovirasto 04.10.2019 nro 396/2019

Aluehallintovirasto on määrännyt 12.6.2012 antamansa Vapo Oy:n Haukkasuon turvetuotantoa Kouvolan kaupungissa koskevan ympäristölupapäätöksen nro 136/2012/2 määräaikaiseksi ja olemaan voimassa 31.12.2030 saakka.

Aluehallintovirasto on muuttanut ympäristölupapäätöksen nro 136/2012/2 lupamääräykset 1 ja 3 sekä lupamääräyksen 2 ensimmäisen kappaleen kuulumaan seuraavasti:

1. Tuotantoalueen vedet on johdettava aluehallintovirastoon 30.10.2018 toimitetun hakemuksen liitteenä 7.2 olevan 19.10.2018 päivätyn piirustuksen Tuotantoaluesuunnitelma Vesienjohtamissuunnitelma Vesienkäsittelysuunnitelma (mittakaava 1:20 000) mukaisesti vesienkäsittelyrakenteiden jälkeen laskuojan kautta Kiikunjokeen. Tuotannosta poistuneita ja poistuvia alueita on eristettävä pois vesienkäsittelyn piiristä siten, että valuma-alue, jolta vedet johdetaan kemialliseen käsittelyyn, saa olla vuodesta 2022 alkaen enintään 260 ha.

2. Tuotantoalueelta johdettavat vedet on käsiteltävä aluehallintovirastoon 30.10.2018 toimitetun hakemuksen liitteenä 7.2 olevan 19.10.2018 päivätyn piirustuksen Tuotantoaluesuunnitelma Vesienjohtamissuunnitelma Vesienkäsittelysuunnitelma (mittakaava 1:20 000) mukaisesti sarkaojarakenteiden, virtausta säätävien patojen, laskeutusaltaiden ja ympärivuotisesti kemiallisen käsittelyn avulla sekä muutoin hakemussuunnitelmasta ilmenevällä tavalla.

3. Ympärivuotisen vesien kemiallisen käsittelyn mahdollistavan laitoksen kemiallisen käsittelypuhdistustehon keskiarvon mahdolliset toimintahäiriöiden aikaiset päästöt mukaan lukien on oltava eri parametrien osalta vähintään seuraava:

	1.4.–30.11.	Muu aika
	%	%
COD _{Mn}	60	30*
Kiintoaine	40	20*
Kokonaisfosfori	70	60*
Kokonaistyyppi	20	-

*tavoitearvoja

Ratkaisun perusteluja

Lupamääräysten muuttamisen edellytykset

Luvan myöntämisen edellytykset toiminnalle on ratkaistu Itä-Suomen ympäristölupaviraston 23.1.2003 antamassa päätöksessä nro 4/03/2. Nyt on kyse lupamääräysten muuttamisesta.

Haukkasuon ympäristöluvan mukainen tuotantopinta-ala auma-alueineen (610,6 ha) on pienentynyt merkittävästi viime vuosina. Haukkasuon

tuotantokunnossa oleva alue on tällä hetkellä 79,4 ha ja enintään 111,0 ha, kun otetaan huomioon käytössä olevat auma-alueet. Jäljellä oleva tuotantokelpoinen alue vähenee hakijan mukaan edelleen tulevina vuosina noin 5 ha/a. Tuotannon on arvioitu kestävän yli 10 vuotta.

Kemiallinen vesienkäsittely on määrätty Haukkasuon tuotantoalueen puhdistusmenetelmäksi Etelä-Suomen aluehallintoviraston 12.6.2012 antamassa ympäristölupapäätöksessä nro 136/2012/2. Ympäristönsuojelulain 7 §:ssä toiminnanharjoittajalle on asetettu velvollisuus ehkäistä ja rajoittaa ympäristön pilaantumista. Voimassa olevassa ympäristöluvassa määrättyjen puhdistustehojen raja-arvojen saavuttamista edellyttävä kemikaalimäärä on laskenut käsitellyn veden pH-arvon niin pieneksi, että purkuvesistössä vesi on ajoittain muuttunut kalojen ja rapujen elinolosuhteiden kannalta liian happamaksi.

Edellä esitetyn perusteella nykyisen luvan vesienkäsittelyvaatimusten edellyttämää kemikaalimäärää on pienennettävä. Saadun selvityksen perusteella Vapo Oy on vähentänyt syötettävän kemikaalin määrää vuoden 2017 kesällä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen kanssa sovitulla tavalla. Sen seurauksena turvetuotantoalueelta lähtevän veden pH-arvo on noussut, mutta lupapäätöksessä asetettuja puhdistustehovaatimuksia kiintoaineen, ravinteiden ja kemiallisen hapenkulutuksen osalta ei ole kaikilta osin täytetty.

Aluehallintovirasto toteaa, että koska kuivatusvesien tehokas kemiallinen käsittely edellyttää matalaa veden pH-arvoa, kemikaalimäärää tilavuusyksikköä kohden ei voida kovin paljon vähentää. Kemikaalimäärään vaikuttaa myös käsiteltävä vesimäärä. Vuonna 2016 alue, jolta kuivatusvedet johdettiin vesienkäsittelyyn, oli 623 ha ja vuonna 2017 noin 440 ha. Vuonna 2021 alue supistuu 260 ha:n suuruiseksi, kun tuotannosta poistuneita kasvittuneita alueita eristetään pois vesienkäsittelystä. Valuma-alue on tällöin lähes 60 % pienempi kuin vuonna 2016. Tarvittavan kemikaalimäärän voi arvioida vähentyvän likimäärin samassa suhteessa. Valuma-aluetta ei ole mahdollista sen jälkeen kohtuullisin kustannuksin pienentää enempää.

Kun puhdistustehovaatimusta lievennetään ja käsiteltävien vesien määrää vähennetään tämän päätöksen mukaisesti, käytettävien kemikaalien määrä pienenee siinä määrin, että purkuvesistön veden pH-arvo ei saadun selvityksen perusteella laske enää haitallisen pieneksi.

Lupamääräysten muuttaminen ei ole vuosille 2016–2021 laaditun Kaakkois-Suomen vesienhoidon toimenpideohjelman Vuoksen ja Kymijoen–Suomenlahden vesienhoitoalueille vastaista.

Lupamääräys 1 ja lupamääräyksen 2 ensimmäinen kappale on muutettu vastaamaan ajantasaista tuotantosuunnitelma- ja vesienkäsittelypiirrosta. Lisäksi lupamääräyksessä 1 on rajoitettu käsiteltävän veden määrää suunnitelmassa esitetyn mukaisesti. Edellä kerrotun perusteella aluehallintovirasto katsoo, että lupamääräyksen 3 muuttaminen hakemuksen mukaisesti on Haukkasuon olosuhteissa tarpeen takaamaan, että kemikaalin

määrää voidaan vähentää ja ettei toiminnasta aiheudu ympäristönsuojelulain vastaisia seurauksia. Puhdistusteho on likimäärin samaa suuruusluokkaa ja osin parempaa kuin mitä pintavalutuksella saavutetaan. Myös vesienkäsittelyyn johdettavan vesimäärän merkittävä väheneminen pienentää tarvittavaa kemikaalimäärää ja parantaa vesienkäsittelyn toimintavarmuutta.

Kun otetaan huomioon Haukkasuon ja sen ympäristön tila ja käyttö sekä luvan määräaikaisuus, turvetuotannosta ei voimassa olevan lupapäätöksen nro 136/2012/2 ja tällä päätöksellä sen muutettujen lupamääräysten 1–3 mukaisesti toimittaessa aiheudu yksin tai yhdessä muiden toimintojen kanssa terveyshaittaa, merkittävää muuta ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa, maaperän tai pohjaveden pilaantumista, erityisten luonnonolosuhteiden huonontumista tai yleiseltä kannalta tärkeän virkistys- tai muun käyttömahdollisuuden vaarantumista eikä eräistä naapurussuhteista annetussa laissa tarkoitettua kohtuutonta rasitusta.

Vaatimukset hallinto-oikeudessa

Suomen luonnonsuojeluliiton Kymenlaakson piiri ry on vaatinut, että aluehallintoviraston päätöksen lupamääräykset 1–3 kumotaan ja asia palautetaan aluehallintovirastoon uudelleen käsiteltäväksi.

Yhdistys on vaatinut, että aluehallintoviraston päätöstä muutetaan seuraavasti:

Kemikaloinnin toimivuus vesienkäsittelymenetelmänä on arvioitava ja perusteltava tarkemmin.

Tuotantopinta-alan pienentymisen vaikutus kemiallisen menetelmän toimivuuteen arvioitava ja perusteltava tarkemmin.

Tuotantoalueelta lähtevien vesien happamuustasolle ja rautapitoisuudelle tulee asettaa raja-arvo. Happamuuden ja raudan jatkuvalle mittaamiselle tulee asettaa lupamääräys. Purkuvesien jälkineutraloinnille tulee asettaa lupamääräys.

Reduktiovaatimusta humukselle ei tule laskea. Vesienkäsittelyltä edellytettäviä lupamääräyksen 3 mukaisia reduktioarvoja ei tule laskea nykyisen luvan tasosta.

Kemikaloinnin riskit on hallittava kaikissa oloissa.

Turpeen nostosyvyys on määritettävä tarkemmin. Turpeen ja savipitoisen pohjamaan sekoittuminen nostoprosessissa on ehkäistävä.

Mikäli vesienkäsittelyjärjestelmän toiminta ei pysy asetetuissa rajoissa, turvetuotantotoiminnan nopea keskeyttäminen viranomaisen taholta tulee olla mahdollista.

Muutoksenhakija on esittänyt perusteluinaan muun ohella seuraavaa:

Päätöksessä ei ole perusteltu, miten Haukkasuon tuotantoalan pienentymisestä seuraa, että kuivatusvesien kemiallinen käsittely toimii aiempaa luotettavammin.

Päätös ei ohjaa pienentämään kemikalointiin tulevan valuma-alueen pinta-alaa. Päätös on ristiriitainen. Yhtäältä hakijan esittämien lupamuutosten hyväksymistä perustellaan tuotantoalan pienentymisellä, toisaalta tuotantoalan pienentämistä nykyisestä ei edellytetä luvan voimassaoloaikana.

Haukkasuon kemikalointiaseman ongelmiin alettiin puuttua varsinaisesti vasta vuonna 2017, jolloin kemikaalin annostelua vähennettiin ELY-keskuksen ohjeistamana. Vuosi 2018 oli toukokuusta syyskuuhun vähäsateinen ja kuiva, jolloin osa vaikutustarkkailuista jätettiin tekemättä kuivatusvesivalumien vähäisyydestä johtuen. Haukkasuon kemiallisen vesienkäsittelyn toiminnasta ei ole siten kertynyt kokemuksia, jotka perustelisivat päätöstä.

Olosuhteet alapuolisessa vesistöissä eivät ole muuttuneet. Suhteessa Kiiikunjoen valuma-alueeseen kemiallisesti kuivatusvetensä käsittelevien turvetuotantoalueiden osuus on yhä suuri. Turvetuotantoalueiden merkitys valuma-alueisiin on pinta-alaansa suurempi, sillä turvetuotantoalueet lisäävät äärevyyttä valuma-alueella. Turvetuotantoalueiden vedet siirtyvät nopeasti alapuoliseen vesistöön ja myös niiden vedenvarastointikyky on heikko. Tämä selittää osaltaan kesän 2018 vähäiset valumat.

Hakijan mukaan jäljellä olevaa tuotantoaikaakaan ei voi tietää tarkkaan johtuen vuosittaisesta säävaihtelusta. Mikäli vuosittaisella säävaihtelulla on vaikutusta tuotantomääriin, sillä on todennäköisesti vaikutusta myös tuotantoalueen vesienhallintaan sekä vesienkäsittelyjärjestelmän toimivuuteen. Hakija myös viittasi sääolojen vaikutukseen vesienkäsittelyjärjestelmän toimivuuteen kuluneella vuosikymmenellä.

Hakemuksessa viitattiin myös tuotantoalueen savipitoisen pohjamaan ominaisuuksiin syynä vaikeuksiin hallita kemikalointiprosessia. Hakija ei perustellut, miksi se nostaa turvetta syvyydestä, jossa turve ja pohjamaa pääsevät sekoittumaan. On vakava puute, ettei lupaviranomainen ole ottanut päätöksessään kantaa turpeenostosyvyyteen.

Lupaviranomainen ei ole vaatinut vaihtoehtoa käytettävälle kemikaalille, vaikka kemikaali on keskeinen tekijä vesienkäsittelyprosessissa sekä tuotantoalueelta lähtevien vesien matalassa pH-tasossa. Lupaviranomainen ei myöskään vaatinut hakijaa esittämään, miten vesienkäsittelymenetelmää muutetaan niin, että sen toimintaoptimi ei edellytä hyvin matalaa veden happamuustasoa.

Aluehallintovirasto hyväksyi hakijan virheellisen tulkinnan, että alumiinin siirtyminen kuivatusvesiin johtuisi käytetyn kemikaalin sisältämästä alumiinista.

Päätöksessä ei edellytetty vesien varastoimista tuotantoalueella ylivaluntatilanteiden hallitsemiseksi, vaikka se olisi tehokas keino vähentää

käsittelyyn tulevan veden määrää ja käytettävän kemikaalin tarvetta. Päätöksessä ei edellytetty kuivatusvesien jälkineutralointia, vaikka neutralointi oli eräs Kaakkois-Suomen ELY-keskuksen hallintopakkopäätöksessään edellyttämistä välittömistä toimista. Päätöksessä ei myöskään edellytetty kemikalointijärjestelmän toiminnan luotettavuuden parantamista, kuten esimerkiksi sähköenergian saannin varmistamista kaikissa oloissa.

Viimeaikaisissa lupa- tai oikeusratkaisuissa Kymenlaaksossa kemikalointia ei ole hyväksytty vesienkäsittelymenetelmäksi Haukkasuota huomattavasti pienemmille tuotantoalueille, joiden purkuvesistössä esiintyy tai on esiintynyt meritaimenta. Vaasan hallinto-oikeuden ratkaisut 27.12.2018 nro 18/0564/1 ja 31.5.2018 nro 18/0193/1 koskevat turvetuotantoalueita, jotka sijoittuvat samalle Summanjoen valuma-alueelle. Päätöksessä ei perustella, miksi Haukkasuon kokoiselle turvetuotantoalueelle voidaan hyväksyä kemiallinen vesienkäsittely, kun jopa saman vesistön valuma-alueelle ei ole hyväksytty kemiallista vesienkäsittelyä huomattavasti pienemmille tuotantoaloille.

Lupamääräys kuivatusvesien happamuustasolle on ainut toimiva keino ohjata Haukkasuon vesienkäsittelyjärjestelmän käyttöä sitovasti niin, ettei happamia valumia ja happamuuspiikkejä synny. Vesistössä etenevä happamuuspiikki voi tuhota muun muassa taimenen mädin ja poikaset. Happamuustason puuttuminen Haukkasuon nykyisestä ympäristöluvasta oli keskeinen tekijä siinä, että tilanne saattoi jatkua niin pitkään ja edetä siihen pisteeseen, että Haukkasuon toiminnan katsotaan olleen keskeinen syy meritaimenkannan katoamiseen Summanjoen Silmunjoenhaarasta.

Happamuustasoa koskevan määräyksen asettamisen sijaan aluehallintovirasto pitää hallintakeinona kuivatusvesien happamuuden jatkuvaa mittaustarkkailua alapuolisessa vesistössä. Lupaviranomainen jätti avoimeksi Varsinais-Suomen ELY-keskuksen lausunnossaan esittämät tarkennukset pH-mittauksen sijaintipaikasta sekä toimenpiteistä, mikäli happamuustason alittuminen havaitaan.

Reduktiovaatimusta humukselle ei tule laskea. Pyrittäessä lieventämään purkuvesien happamuutta saostavan kemikaalin määrää vähentämällä, seurauksena on kuormituksen kasvu useimmissa päästölajeissa. Kemikaalin käytön vähentäminen on johtanut humusmäärän nousuun purkuvesissä. Vuoden 2018 syksyllä vesienkäsittelyjärjestelmän humuksen reduktio oli negatiivinen.

Haukkasuon on hakijan mukaan tuotannon loppuvaiheessa. On yleisesti tiedossa, että madaltuvien kenttien pidemmälle maatunut turve aiheuttaa suurempia humuspäästöjä tuotantopinta-alaa kohden, mikäli humusta ei saada pysäytettyä vesienkäsittelyssä.

Valtioneuvoston periaatepäätös soiden ja turvemaiden kestävästä ja vastuullisesta käytöstä ja suojelusta korostaa käytännön toimenpiteissä mm. turvetuotannon humuspäästöjen vähennystarvetta kiintoaineen ja ravinteiden rinnalla. Samaan viittaa myös vuosille 2016–2021 ulottuvan valtakunnallisen vesienhoito-ohjelman turvetuotantoa koskeva raportti.

Humuskuormituksen ei tule kasvaa huomioiden vesienhoitolaki ja sen tavoitteet. Happamuuden ja raudan tapaan humus on haitallista alapuolisen vesistön ekosysteemille, ravintoverkolle ja lajistolle, mukaan lukien meritaimen.

Aluehallintoviranomaisen päätös on puutteellinen, koska siinä ei asetettu määräyksiä alueelta poistuvien vesien happamuustasolle, rautapitoisuudelle eikä purkuvesien jälkineutraloinnille. Tämän seurauksena valvova viranomainen ei voi puuttua mahdolliseen häiriötilanteeseen tehokkaasti.

Haukkasuon ympäristöluvan vesienkäsittelyä koskevien lupamääräysten muuttaminen aluehallintoviranomaisen päätöksen mukaisella tavalla on ongelmallista, koska vesienkäsittelymenetelmänä säilyy kemikalointi, jonka toiminnan rakenteellisista ongelmista johtuen lupamääräysten muuttamiseen hallintopakkomenettelyn kautta on tultu.

Kalakannan taantuminen, jopa häviäminen Haukkasuon alapuolisessa vesistöissä oli keskeinen peruste Kaakkois-Suomen ELY-keskuksen hallintopakkoratkaisuun, jonka seuraus käsillä oleva lupaprosessi on. Lupaviranomaisen päätös Haukkasuon vesienkäsittelyn lupamääräysten 1–3 muuttamisesta ei tarjoa edellytyksiä korjata luvanhaltijan toiminnasta Summanjoen Sippolanjoenhaaralle aiheutuneita muutoksia. Päätöksellä ei myöskään luoda vesienkäsittelylle vakaita toimintaolosuhteita, jossa alapuolisen vesistön taimenkanta ja muu kalasto sekä rapukanta kehittyvät myönteiseen suuntaan.

Asian käsittely hallinto-oikeudessa

Etelä-Suomen aluehallintovirasto on valituksen johdosta antamassaan lausunnossa esittänyt valituksen hylkäämistä.

Aluehallintovirasto on todennut muun ohella, että vesienkäsittelyyn johdettava vesimäärä on pienentynyt olennaisesti ja pienenee edelleen huomattavasti. Tällöin vesienkäsittelyssä tarvittava kemikaalien määrä ja niistä aiheutuvat haitat ovat aiempaa pienempiä. Samalla selkeytysaltaiden pintakuorma pienenee ja viipymä pitenee, mikä parantaa puhdistuksen tehoa ja luotettavuutta. Valuma-aluetta ei ole enää vuoden 2021 jälkeen mahdollista pienentää vielä tuotannossa olevien alueiden hajanaisen sijainnin johdosta.

Lupa on myönnetty määräaikaiseksi siten, että luvan voimassaolo päättyy vuonna 2030, mikä rajoittaa haitta-aikaa.

Vaikka aluehallintoviraston näkemyksen mukaan pintavalutusta voi nykyisin pitää turvetuotantoon parhaiten soveltuvana puhdistusmenetelmänä, ei tässä tapauksessa ole enää tarkoituksenmukaista muuttaa vesienkäsittelymenetelmää eikä se olisi helposti toteutettavissakaan vallitsevissa olosuhteissa.

Kaakkois-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on valituksen johdosta antamassaan vastineessa esittänyt muun ohella, että kokonaisuutena

Kiikunjoki-Saveronjoki-Silmunjoki-alueeseen kohdistuvan kuormituksen vaikutukset vesistössä ovat edelleen merkittäviä.

ELY-keskus on ilmoittanut ottaneensa kantaa jälkineutralointivaatimukseen hakemuksesta antamassaan lausunnossa 22.2.2019. Lausunnossa on muun ohella todettu, että tuotantoalueelta kemikaloinnin jälkeen lähtevän veden pH:n nostamiseen ei todennäköisesti ole käytettävissä teknisesti kaikissa olosuhteissa varmasti toimivaa ratkaisua. Vastaanottavan vesistön kannalta toimivampi ratkaisu tässä tilanteessa on rajata valuma-alueen pinta-alaa sekä alentaa puhdistustehon raja-arvoa.

Vaikka puhdistustehon raja-arvojen laskeminen nostaa tuotantoalueelta vesistöön tulevia ravinnemääriä, on tämä vaikutus vesistön ja eliöstön kannalta vähemmän haitallinen kuin runsaan saostuskemikaalin käytön vesistön pH:ta alentava vaikutus.

Mikäli mahdollista, ympäristölupaan voitaisiin asettaa reduktioiden sijaan pitoisuusrajat lupaehdoissa määrätyille, lähtevän veden parametreille, vastaanottava vesistö huomioiden. Tässä yhteydessä tulisi tarkastella lisäksi myös vesienkäsittelystä lähtevän veden pH:n ja rautapitoisuuden raja-arvon asettamista.

Pitkään jatkuneen turpeenoton seurauksena on turvekerroksen alainen savimaa tullut paikoin esiin. Haukkasuolla erityisen ongelman on aiheuttanut kuivatusveden savipitoisuus, joka on seurausta savisen pohjamaan sekoittumisesta valuma- ja kuivatusvesiin, mikä on edellyttänyt runsasta saostuskemikaalin käyttöä vesienkäsittelyssä. Määräys riittävän turvekerroksen jättämisestä pohjamaan päälle ehkäisisi näitä ongelmia ja antaisi myös paremmat mahdollisuudet alueen jälkikäytölle sen jälkeen, kun tupeennosto alueelta päättyy.

Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen kalatalousviranomaisen on valituksen johdosta antamassaan vastineessa esittänyt, että se pitää yhdistyksen tavoin Haukkasuon turvetuotantoalueen vesienkäsittelyssä käytettävän kemikaloinnin puhdistusteholle annettujen lupamääräysten lieventämistä ympäristölle haitallisena ratkaisuna ja on esittänyt aluehallintoviraston päätöksen kumoamista ja asian palauttamista uudelleen käsittelyyn.

ELY-keskus on muun ohella todennut, että uuden luvan myöntämisen ehtona tulisi olla turvetuottajan teettämä selvitys keinoista veden neutraloimiseksi ja esitys jatkossa käytettävästä neutralointimenetelmästä. Mikäli selvityksessä ilmenee, ettei neutralointi ole mahdollista millään menetelmällä tai mikäli neutraloinnissa käytettävillä kemikaaleilla vaarannettaisiin alapuolisen vesistön ekosysteemiä entisestään, on pääteltävä, ettei kemikalointi kyseisen tuotantoalueen vesienkäsittelyssä edusta parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa ja ympäristön kannalta parasta käytäntöä. Tässä tilanteessa tuottajan tulisi tehdä esitys vesienkäsittelymenetelmän muuttamisesta ympärivuotiseksi pintavalutuskentäksi tai muuksi parasta käyttökelpoista tekniikkaa edustavaksi vesienkäsittelymenetelmäksi.

Vapo Oy on valituksen ja vastineiden johdosta antamassaan vastineessa esittänyt, että valitus hylätään.

Yhtiö on todennut muun ohella, että purkuvesistöön johdettavan käsitellyn kuivatusveden pH-taso nousee, koska kemikaalin käyttöä vähennetään hallitusti yksikkötasolla ja suurempi kemikaalin käytön vähentymä muodostuu käsiteltävän vesimäärän vähentymisestä. Sekoittumissuhde purkuvesistöissä tulee edullisemmaksi ja laimentuminen tehokkaammaksi.

Vuoden 2019 keskimääräisellä tulevan veden humuspitoisuudella (COD_{Mn}) laskettuna muutettujen vähimmäispuhdistustehovaatimusten mukainen lähtevän veden humuspitoisuus olisi ajalla 1.4.–30.11 keskimäärin 17,4 mg/l ja 1.12.–31.3 keskimäärin 30,5 mg/l. Koko kalenterivuoden arvioitu keskimääräinen humuspitoisuus jäisi lähelle pitoisuutta 20 mg/l, mikä vastaa luonnonveden humuspitoisuutta.

Vuoden 2019 keskimääräisellä tulevan veden pitoisuudella lasketut muutettujen vähimmäispuhdistustehovaatimusten mukaiset keskimääräiset lähtevän veden pitoisuudet sulan maan aikana ja routa-aikana olisivat kokonaisfosforin osalta 31 µg/l ja 41,5 µg/l, jotka ovat alhaisia pitoisuuksia, ja kiintoaineen osalta 10,8 mg/l ja 14,4 mg/l, mitkä ovat kemialliselle puhdistukselle sallittavissa olevat tasot. Vuoden 2019 keskimääräisen tulevan veden pitoisuuden mukaan laskettu sulan maan ajan vähimmäispuhdistustehovaatimuksen mukainen lähtevän veden kokonaistyyppipitoisuus olisi keskimäärin 1400 µg/l, mikä on hyväksyttävä taso.

Kouvolan kaupungille, Kouvolan kaupungin ympäristönsuojeluviranomaiselle ja Kouvolan kaupungin terveydensuojeluviranomaiselle on varattu tilaisuus vastineen antamiseen valituksen johdosta. Vastineita ei ole annettu.

Suomen luonnonsuojeluliiton Kymenlaakson piiri ry on antanut vastaselityksen lausunnon ja vastineiden johdosta.

Vapo Oy on ilmoittanut, että turvetuotanto Haukkasuo tuotantoalueella päättyy vuoteen 2020, jonka jälkeen valitusta koskevalla alueella siirrytään jälkihoitovaiheeseen.

Suomen luonnonsuojeluliiton Kymenlaakson piiri ry on antanut vastaselityksen *Vapo Oy:n* ilmoituksen johdosta.

Hallinto-oikeuden ratkaisu

Hallinto-oikeus valituksen enemmälti hyläten muuttaa lupamääräyksen 1 ja päätöksen nro 136/2012/2 liitteenä olevaa käyttö- ja päästötarkkailusuunnitelman vesiin johdettavien päästöjen tarkkailua koskevan kappaleen kuulumaan seuraavasti (*muutokset kursivilla*):

1. Tuotantoalueen vedet on johdettava aluehallintovirastoon 30.10.2018 toimitetun hakemuksen liitteenä 7.2 olevan 19.10.2018 päivätyn piirustuksen

Tuotantoaluesuunnitelma Vesienjohtamissuunnitelma
 Vesienkäsittelysuunnitelma (mittakaava 1:20 000) mukaisesti
 vesienkäsittelyrakenteiden jälkeen laskuojan kautta Kiikunjokeen.
 Tuotannosta poistuneita ja poistuvia alueita on eristettävä pois vesienkäsittelyn
 piiristä siten, että valuma-alue, jolta vedet johdetaan kemialliseen käsittelyyn,
 saa olla vuodesta 2022 alkaen enintään 260 ha. *Tuotantoa ei saa ulottaa 20 cm
 lähemmäksi pohjamaata.*

Vesiin johdettavien päästöjen tarkkailu

Virtaama ja pH mitataan jatkuvatoimisesti ympäri vuoden. Vesinäytteet
 otetaan laskuojaan johdettavista vesistä ennen kemikalointiasemaa ja sen
 jälkeen. Vesinäytteet otetaan 1.4–31.12. kahden viikon välein ja 1.1–31.3.
 kuukauden välein. Kevättulvan aikaan (pääsääntöisesti 15.4–15.5.) näytteet
 otetaan kerran viikossa. Näytteistä määritetään alla mainittu analyysivalikoima

kiintoaine
 COD_{Mn}
 kok P
 kok N
 pH
 NH₄-N
 PO₄-P (suod.)
 Fe

Perustelut

Sovellettavat oikeusohjeet

Ympäristönsuojelulain 52 §:n 1 momentin 1 ja 6 kohtien mukaan
 ympäristöluvassa on annettava tarpeelliset määräykset muun muassa
 päästöistä, päästöraja-arvoista, päästöjen ehkäisemisestä ja rajoittamisesta sekä
 päästöpaikan sijainnista ja muista toimista, joilla ehkäistään tai vähennetään
 ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa. Saman pykälän 3 momentin mukaan
 lupamääräyksiä annettaessa on otettava huomioon toiminnan luonne, sen
 alueen ominaisuudet, jolla toiminnan vaikutus ilmenee, toiminnan vaikutus
 ympäristöön kokonaisuutena, ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi
 tarkoitettujen toimien merkitys ympäristön kokonaisuuden kannalta sekä
 tekniset ja taloudelliset mahdollisuudet toteuttaa nämä toimet. Päästöraja-
 arvoa sekä päästöjen ehkäisemistä ja rajoittamista koskevien lupamääräysten
 tulee perustua parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan. Lupamääräyksissä ei
 kuitenkaan saa velvoittaa käyttämään vain tiettyä tekniikkaa.

Ympäristönsuojelulain 51 §:n 1 momentin mukaan ympäristöluvassa on 49 §:n
 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetun seurauksen merkittävyyttä arvioitaessa
 otettava huomioon, mitä vesienhoidon ja merenhoidon järjestämisestä annetun

lain (1299/2004) mukaisessa vesienhoitosuunnitelmassa tai merenhoitosuunnitelmassa esitetään toiminnan vaikutusalueen vesien ja meriympäristön tilaan ja käyttöön liittyvistä seikoista.

Asiassa saatu selvitys

Haukkasuo sijaitsee Kouvolan kaupungissa noin 9 km Kouvolan keskustasta kaakkoon. Alue sijaitsee Summanjoen valuma-alueella ja vesienhoidon ensimmäisellä ja toisella kaudella se on kuulunut Sippolanjoen osa-alueeseen (13.0059). Kolmannella kaudella Kiikun-Saveron-Silmujoki on luokiteltu omaksi vesimuodostumakseen (13.005.B01). Valituksenalaisen päätöksen mukaan Haukkasuon tuotannossa oleva alue on 79,4 hehtaaria ja tuotantoalue auma-alueineen 111 hehtaaria.

Haukkasuon vedet käsitellään perustason vesienkäsittelyn lisäksi kemiallisesti. Saostuskemikaalina käytetään nestemäistä rautasulfaattia. Kemiallinen käsittely on aloitettu elokuussa 2013. Vuosina 2014 ja 2015 valuma-alue, jonka vedet on käsitelty kemiallisesti, on ollut yhteensä 742 hehtaaria. Kemiallisen vesienkäsittelyn valuma-alue on vuonna 2016 ollut noin 703 hehtaaria, vuonna 2017 520 hehtaaria ja vuosina 2018–2020 440 hehtaaria. Vuodesta 2021 lähtien valuma-alueen koon on arvioitu olevan enintään 260 hehtaaria.

Hakija on aluehallintovirastoon 4.4.2019 toimittamassaan ja sitä myöhemmin 26.6.2019 korjaamassaan vastineessa ilmoittanut asentaneensa jatkuvatoimisen pH-mittarin saostusaltaan alapuolella olevaan laskuojaan maaliskuussa 2019. Mittauksiin kytkettyjen reaaliaikaisten hälytysten perusteella mahdollisiin pH-muutoksiin pystytään reagoimaan välittömästi korjaavilla toimenpiteillä.

Lähtevän veden keskimääräinen pH-arvo Haukkasuon eteläisellä ja pohjoisella kemikalointiyksiköllä on ollut vuonna 2014 3,8 ja 3,7, vuonna 2015 3,5 ja 3,6, vuonna 2016 3,9 ja 4,4 ja vuonna 2017 4,1 ja 4,3. Vuonna 2018 lähtevän veden pH-arvo on ollut keskimäärin 4,5.

Haukkasuon kuivatusvedet johdetaan reitille Kiikunjoki-Saveronjoki-Silmunjoki-Humaljoki-Sippolanjoki-Summanjoki. Haukkasuon turvetuotannon suurin vaikutus kohdistuu Kiikunjokeen.

Kiikun- Saveron- ja Silmunjokien vedet ovat yleisluonteeltaan tummia, melko runsaasti orgaanista ainesta sisältäviä, ravinteikkaita ja rautapitoisia. Jokiin kohdistuu huomattavissa määrin hajakuormitusta.

Vuonna 2014 Haukkasuon alapuolisella Kiikunjoen havaintopaikalla oli rautapitoisuuden ja pH:n vuosikeskiarvoissa piikit, jotka poikkesivat luontaisesta vaihtelusta. Vesistö tarkkailun matalin pH-arvot havaittiin syksyllä 2014, jolloin pH-arvo Kiikunjoen alaosan havaintopaikalla oli 3,9.

Jatkuvatoimisessa pH-seurannassa havaittiin vuosina 2016 ja 2017 Kiikunjoen näytepaikalla pH-arvon vaihtelua ja happamuuspiikkejä, jotka olivat yhteydessä sateisiin ja virtaamien nousuun. Kiikunjoen pH oli yleisesti

matalampi kuin Silmunjoen. Silmunjoen veden happamuudessa oli samankaltaista vaihtelua kuin yläpuolisella Kiikunjoella, mutta pH-tason muutokset olivat lievempiä. Vuonna 2016 alin mitattu arvo oli Kiikunjoessa 3,9 ja Silmunjoessa 5,5. Vuonna 2017 alin arvo oli Kiikunjoessa 5,4 ja Silmunjoessa 5,7. Vuonna 2018 alin jatkuvatoimisessa seurannassa Kiikunjoesta mitattu arvo oli kevään sulamisvesien aikaan 5,68 ja vuonna 2019 noin 5,5.

Keskimääräiset rautapitoisuudet ovat nousseet Kiikunjoessa ja Silmunjoessa verrattuna vuosien 2000–2010 tuloksiin. Vuosina 2000–2010 rautapitoisuus oli Kiikunjoessa Haukkasuon alapuolisella pisteellä keskimäärin 2 261 µg/l ja vuosina 2011–2018 keskimäärin 4 111 µg/l. Silmunjoessa rautapitoisuus oli vuosina 2000–2010 keskimäärin 2 100 µg/l ja vuosina 2011–2018 keskimäärin 2 852 µg/l.

Vuonna 2018 Kiikunjoen keskimääräiset pitoisuudet ovat olleet kiintoaine 18 mg/l, kemiallinen hapenkulutus (COD_{Mn}) 23 mg/l, kokonaisfosfori 63 µg/l ja kokonaistyyppi 1 160 µg/l. Silmunjoessa vuoden 2018 keskimääräiset pitoisuudet ovat olleet kiintoaine 16 mg/l, kemiallinen hapenkulutus (COD_{Mn}) 24 mg/l, kokonaisfosfori 72 µg/l ja kokonaistyyppi 1 130 µg/l.

Hakemuksen mukaan Haukkasuon 227 hehtaarin kokoisen valuma-alueen kokonaisvuosikuormituksen on arvioitu olevan 19 100 kg kiintoainetta, 22 kg fosforia, 1 800 kg typpeä ja 14 200 kg happea kuluttavia kemiallisia yhdisteitä (COD_{Mn}). Hakemuksessa esitetyn arvion mukainen kuormitus on noin 45–52 prosenttia pienempi kuin Haukkasuon vuosien 2014–2017 keskimääräinen kuormitus.

Kiikunjoella ei ole kalataloudellista merkitystä. Silmunjoki on kalataloudellisesti merkittävä joki, josta on saatu vuosina 2005 ja 2010 sähkökoekalastuksissa saaliiksi taimenia. Silmunjoen Silmunkoskella kalatiheydet ovat pienentyneet vuoden 2010 jälkeen ja vuoden 2013 jälkeen kalat ovat lähes hävinneet. Vuosina 2014–2018 Silmunkoskella ei ole saatu sähkökoekalastuksissa saaliiksi yhtään kalaa tai on saatu vain muutamia mateita ja hyvin happamuutta sietäviä pienikokoisia haukia. Silmunkosken koerapusaalis on pienentynyt vuoden 2010 jälkeen, ja vuodesta 2014 lähtien rapuja ei ole saatu saaliiksi ollenkaan. Silmunjoen Likokoskella on saatu vuosina 2014 ja 2016–2018 sähkökoekalastuksissa saaliiksi ainoastaan pienikokoisia haukia tai ei lainkaan saalista.

Selvityksenä toimitettujen tarkkailuraporttien mukaan on epäselvää, mikä on aiheuttanut samanaikaiset muutokset kala- ja rapukannoissa vuoden 2010 jälkeen. Vuoden 2013 jälkeen ilmenneen kala- ja rapukantojen taantumisen epäillään aiheutuneen Haukkasuolla 2013 aloitetun kemikaloinnin aiheuttamista happamuuspiikeistä.

Vesienhoidon toisella suunnittelukaudella Sippolanjoen vesimuodostuma on luokiteltu keskisuurena savimaiden jokena ekologiselta tilaltaan tyydyttäväksi. Kolmannella suunnittelukaudella Kiikunjoen-Saveronjoen-Silmunjoen alue on luokiteltu tyypiltään keskisuureksi turvemaiden joeksi ja sen ekologinen tila

on luokiteltu välttäväksi. Fysikaalis-kemiallinen tila on arvioitu välttäväksi ja biologinen tila huonoksi pH-ongelmien vuoksi. Pohjaeläinten tila on arvioitu välttäväksi ja kalojen huonoksi.

Haukkasuon maaperä on savipitoista. Vuonna 2016 kuivatusvesien alkaliniteetti on ollut 0,15–1,3 mmol/l, eli vedellä on ollut puskurointikykyä vastustaa pH-muutoksia, jolloin puhdistukseen tarvittavaa optimaalista pH-tasoa on vaikea saavuttaa. Kuivatusvedet ovat olleet ajoittain savisia, ja saviset vedet sisältävät muun muassa silikaatti-ioneja, jotka vastustavat pH-muutoksia.

Oikeudellinen arviointi ja johtopäätös

Haukkasuon valuma-alue, jolta vedet on johdettu kemialliseen käsittelyyn, on kemiallisen käsittelyn ensimmäisinä vuosina 2013–2015 ollut 740 hehtaarin kokoinen ja vuoteen 2018 mennessä se on pienentynyt 440 hehtaarin kokoiseksi. Valituksenalaisen päätöksen mukaan valuma-alueen tulee olla vuodesta 2022 alkaen enintään 260 hehtaarin kokoinen. Kemialliseen käsittelyyn johdettava vesimäärä on siten vähentynyt huomattavasti ajanjaksona, jolta tarkkailutiedot on toimitettu ja jonka jälkeen valuma-alueen on tullut edelleen supistua lähes puolella vuoteen 2022 mennessä.

Vesien määrän vähentyminen on vähentänyt päästöjen määrää vesistöön ja lisännyt kemikalointiaseman toimintavarmuutta. Kemikalointiasemalla on käytössä pumppu, jonka avulla voidaan säädellä kemikalointiin tulevan veden määrää, mikä lisää toimintavarmuutta.

Hallinto-oikeus toteaa, että erityisesti vesienkäsittelyä koskeviin lupamääräyksiin on tullut hakea muutosta sen takia, että Haukkasuolta lähtevän veden pH-arvot ovat olleet hyvin matalia, mistä on ollut haitallisia seurauksia alapuoliselle vesistölle. Haukkasuolta lähtevän veden pH-arvojen vuosikeskiarvot ovat olleet matalimpia kemikaloinnin ensimmäisinä vuosina ennen kuin käytettävän kemikaalin määrää on vähennetty. Tuolloin alapuolisessa Kiikunjoessa on mitattu alimmillaan alle neljän pH-arvoja ja useita alle 5,5 arvoja. Hallinto-oikeus katsoo, että vesistön happamuusriskin ehkäisemiseksi kemikaalin määrää on vähennettävä ja siten puhdistustehovaatimuksia laskettava aluehallintoviraston päätöksen mukaisesti.

Puhdistustehovaatimusten alentamisen seurauksena alapuoliseen vesistöön johdettavan kuivatusveden humus- ja ravinnepitoisuudet hieman kasvavat, mutta valuma-alueen supistumisesta johtuen päästöjen kokonaismäärä vähenee.

Tuotantoalueen supistumisen ja käytettävän kemikaalin vähentämisen vuoksi tuotantoalueelta alapuoliseen vesistöön johdettavien happamien päästöjen määrä vähenee huomattavasti aikaisempaan verrattuna. Kuivatusveden keskimääräinen pH on noussut ja tulee ennalta arvioiden vielä jatkossakin nousemaan käsiteltävän vesimäärän ja käsittelyssä käytettävän kemikaalimäärän vähenemisestä johtuen. Myös alapuolisen vesistön pH-taso

on viime vuosina parantunut ja happamien päästöjen vähenemisestä johtuen ja voidaan arvioida, että myönteinen kehitys tulee jatkumaan.

Hallinto-oikeus katsoo, että puhdistusvaatimuksen lieventämisestä huolimatta alapuolisen vesistön tilalle ja kalastolle merkittävä ympäristöluvassa annettu humus- ja fosforipitoisuuden puhdistustehovaatimus on edelleenkin korkea. Kokonaisuutena arvioiden valituksenalaisessa päätöksessä annetuilla vesienkäsittelyä koskevilla lupamääräyksillä varmistetaan parhaalta käyttökelpoiselta tekniikalta edellytettävät vaatimukset.

Kun otetaan huomioon valuma-alueen pienentyminen ja kemikaalimäärän vähentäminen ja siitä johtuva purkuvesistön pH-tason nousu, raudalle määrättävä enimmäispitoisuus ei ole tarpeen. Puhdistustehovaatimusta ja luvassa määrättyä ympärivuotista päästötarkkailua on pidettävä riittävänä varmistamaan vesienkäsittelyn toimivuus. Valituksessa esitettyjen enimmäispitoisuuksien lisääminen lupamääräykseen ei ole tarpeen.

Hakija on vastineessaan aluehallintovirastolle esittänyt jatkuvatoimisen pH-mittarin asentamista kemikalointiaseman alapuoliseen laskuojaan. Mittarin avulla pH:n muutoksiin pystytään reagoimaan korjaavilla toimenpiteillä. Hallinto-oikeus katsoo, että jatkuvatoiminen pH-mittaus on tarpeen alapuolisen vesistön happamuushaittojen ehkäisemiseksi. Siten käyttö- ja päästötarkkailusuunnitelmaa on muutettu vaaditusti hallinto-oikeuden päätöksen ratkaisuosasta ilmenevästi. Rautapitoisuuden jatkuvatoiminen mittaaminen ei ole tarpeen, koska päästötarkkailu sisältää kattavan ympärivuotisen rautapitoisuuden tarkkailun.

Savisen pohjamaan sekoittuminen kuivatusvesiin lisää veden puskurointikykyä vastustaa pH:n muutoksia ja lisää kemikalointiprosessissa tarvittavan kemikaalin määrää. Hallinto-oikeus katsoo, että muutetun lupamääräyksen 1 mukainen vähimmäisturvekerroksen jättäminen pohjamaan päälle on tarpeen tämän ehkäisemiseksi.

Tulva- ja poikkeustilanteissa vesiä on mahdollista varastoida tuotantoalueelle. Ympäristöluvassa on annettu määräykset rakenteiden kunnossapidosta ja tarkkailusta sekä poikkeustilanteisiin valmistautumisen varalta. Luvassa määrätty vesienkäsittelyvaatimukset käsittävät myös poikkeus- ja ylivirtaamatilanteet. Hallinto-oikeus katsoo, että jos toiminnan häiriötilanteista aiheutuu vaaraa ympäristölle, valvontaviranomainen voi puuttua häiriötilanteisiin nykyisten lupamääräysten perusteella.

Edellä esitetyn perusteella hallinto-oikeus katsoo, että asiaa ei ole syytä palauttaa aluehallintovirastolle eikä päätöstä enemmälti muuttaa.

Sovelletut oikeusohjeet

Perusteluissa mainitut

Julkinen kuulutus

Päätös on annettu julkisella kuulutuksella.

Päätöksestä ilmoittaminen

Kouvolan kaupunginhallituksen on viipymättä julkaistava tieto tätä päätöstä koskevasta kuulutuksesta kuntalain 108 §:n mukaisesti. Tiedon kuulutuksen julkaisemisesta tulee olla nähtävillä vähintään sen ajan, jonka kuluessa päätökseen saa hakea muutosta.

Muutoksenhaku

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 107 §:n 1 momentin mukaan tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 111 §:n perusteella valitusluvan. Valituskirjelmä on toimitettava korkeimpaan hallinto-oikeuteen 30 päivän kuluessa hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaannista eli viimeistään **11.8.2022**.

Valitusosoitus on liitteenä HallJK (01.20).

Hallinto-oikeuden kokoonpano

Asian ovat ratkaisseet lainoppineet hallinto-oikeustuomarit Pertti Piippo ja Pirjo Joutsenlahti sekä luonnontieteiden alan hallinto-oikeustuomari Jaakko Tuhkanen. Asian on esitellyt notaari Sanna Eirtovaara.

Tämä päätös on sähköisesti varmennettu hallinto-oikeuden asianhallintajärjestelmässä.

Jakelu

Päätös ja maksu Suomen luonnonsuojeluliiton Kymenlaakson piiri ry, maksutta

Jäljennös maksutta

Neova Oy

Kouvolan kaupungin ympäristönsuojeluviranomainen

Kouvolan kaupungin terveydensuojeluviranomainen

Kouvolan kaupunginhallitus

Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus /
Kalatalousryhmä, sähköisesti

Kaakkois-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus /
Ympäristö ja luonnonvarat, sähköisesti

Etelä-Suomen aluehallintovirasto,
Ympäristölupavastuualue, sähköisesti

Suomen ympäristökeskus, sähköisesti

Tuomioistuimen yhteystiedot

Vaasan hallinto-oikeus
Korsholmanpuistikko 43, 4 krs (PL 204), 65101 Vaasa
Sähköposti: vaasa.hao@oikeus.fi
Puh.: 029 56 42780

Hallinto- ja erityistuomioistuinten asiointipalvelu:
<https://asiointi2.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet>

Henkilötietojen käsittelyyn ja tietosuojaan liittyvät tiedot ovat saatavilla
<https://oikeus.fi/hallintooikeudet/vaasanhallinto-oikeus/fi/>

VALITUSOSOITUS

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla **korkeimpaan hallinto-oikeuteen** kirjallisella valituksella, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

Valitusluvan myöntämisen perusteet

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 111 §:n 1 momentin mukaan valituslupa on myönnettävä, jos:

- 1) lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeitä saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi;
- 2) asian saattamiseen korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi on erityistä aihetta asiassa tapahtuneen ilmeisen virheen vuoksi; tai
- 3) valitusluvan myöntämiseen on muu painava syy.

Valituslupa voidaan myöntää myös siten, että se koskee vain osaa muutoksenhaun kohteena olevasta hallinto-oikeuden päätöksestä.

Valitusaika

Hallinto-oikeuden päätös on annettu julkisella kuulutuksella. Päätös on julkaistu hallinto-oikeuden verkkosivuilla päivänä, joka ilmenee päätöksen ensimmäiseltä sivulta. Päätöksen katsotaan tulleen asianomaisen tietoon seitsemäntenä päivänä kuulutuksen julkaisemisajankohdasta. Valitus on tehtävä **30 päivän kuluessa** hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaannista, sitä päivää lukuun ottamatta.

Valituksen sisältö

- Valituksessa, johon on sisällytettävä valituslupahakemus, on ilmoitettava
- valittajan nimi ja yhteystiedot mukaan lukien se postiosoite ja mahdollinen muu osoite, johon oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat voidaan lähettää (prosessiosoite); jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä, on valituksessa mainittava myös tämän yhteystiedot
 - päätös, johon haetaan muutosta (valituksen kohteena oleva päätös)
 - peruste, jolla valituslupaa pyydetään, sekä syyt, joiden vuoksi valitusluvan myöntämiseen on mainittu peruste
 - miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi (vaatimukset)
 - vaatimusten perustelut
 - mihin valitusoikeus perustuu, jos valituksen kohteena oleva päätös ei kohdistu valittajaan.

Yhteystietojen muutoksesta on valituksen vireillä ollessa ilmoitettava viipymättä korkeimmalle hallinto-oikeudelle. Jos usea tekee valituksen yhdessä, voidaan joku heistä ilmoittaa yhdyshenkilöksi.

Valituksen liitteet

Valitukseen on liitettävä

- hallinto-oikeuden päätös valitusosoituksineen
- selvitys siitä, milloin valittaja on saanut päätöksen tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.

Asiamiehen, joka ei ole toiminut asiamiehenä asian aikaisemmassa käsittelyvaiheessa, ja joka ei ole asianajaja, julkinen oikeusavustaja tai luvan saanut oikeudenkäyntiavustaja, on liitettävä valitukseen valtakirja.

Valituksen toimittaminen

Valitus on toimitettava valitusajassa korkeimmalle hallinto-oikeudelle. Valituksen tulee olla perillä valitusajan viimeisenä päivänä ennen viraston aukioloajan päättymistä. Tämä koskee myös tilanteita, joissa valitus toimitetaan sähköisen asiointipalvelun kautta tai sähköpostitse. Valitus liitteineen voidaan toimittaa sähköisen asiointipalvelun kautta. Asiointipalvelun kautta toimitettua valitusta tai sähköpostitse toimitettua valitusta ei tarvitse toimittaa paperimuodossa. Asiakirjojen lähettäminen postitse tai sähköisesti tapahtuu lähettäjän omalla vastuulla.

Korkeimman hallinto-oikeuden yhteystiedot:

Postiosoite:	Korkein hallinto-oikeus PL 180, 00131 Helsinki
Sähköposti:	korkein.hallinto-oikeus@oikeus.fi
Käyntiosoite:	Paasivuorenkatu 3, 00530 Helsinki
Puhelin:	029 56 40200
Faksi:	029 56 40382
Aukioloaika:	arkipäivisin klo 8.00–16.15

Hallinto- ja erityistuomioistuinten sähköinen asiointipalvelu:
<https://asiointi2.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet>